

Părțile din procedura principală

Reclamant: Patrick Breyer

Pârâtă: Republica Federală Germania

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 2 litera (a) din Directiva 95/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 octombrie 1995 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date ⁽¹⁾ (Directiva privind protecția datelor) trebuie interpretat în sensul că o adresă de protocol internet (adresă IP) care este înregistrată de un furnizor de servicii cu ocazia accesului la site-ul său internet constituie pentru acesta o dată cu caracter personal, în cazul în care un terț (în speță furnizorul de acces) dispune de informațiile suplimentare necesare pentru identificarea persoanei vizate?
- 2) Articolul 7 litera (f) din Directiva privind protecția datelor se opune unei dispoziții de drept național potrivit căreia furnizorul de servicii poate colecta și utiliza datele personale ale unui utilizator fără consimțământul acestuia numai în măsura în care este necesar pentru a permite și a factura utilizarea efectivă a serviciului de comunicații electronice de către respectivul utilizator și potrivit căreia scopul asigurării unei funcționalități generale a serviciului respectiv nu poate justifica utilizarea datelor după terminarea sesiunii în curs?

⁽¹⁾ JO L 281, p. 31, Ediție specială 13/vol. 17, p. 10.

Recurs introdus la 22 decembrie 2014 de Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI) împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a șasea) din 24 octombrie 2014 în cauza T-543/12, Grau Ferrer/OAPI – Rubio Ferrer (Bugui Va)

(Cauza C-597/14 P)

(2015/C 089/06)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Recurrent: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI) (reprezentanți: S. Palmero Cabezas și A. Folliard-Monguiral, agenți)

Celelalte părți din procedură: Xavier Grau Ferrer, Juan Cándido Rubio Ferrer și Alberto Rubio Ferrer

Concluziile recurentului

- Anularea hotărârii recurate;
- pronunțarea unei noi hotărâri pe fondul cauzei, prin care să se respingă acțiunea formulată împotriva deciziei atacate, sau trimiterea cauzei la Tribunal;
- obligarea reclamantei din cadrul acțiunii formulate în fața Tribunalului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

1. Tribunalul a încălcat articolul 76 alineatul (2) din Regulamentul privind marca comunitară ⁽¹⁾ și norma 50 alineatul (1) al treilea paragraf din Regulamentul de punere în aplicare a Regulamentului privind marca comunitară ⁽²⁾ prin faptul că a considerat că acestea sunt aplicabile în prezenta cauză în temeiul unor criterii de apreciere eronate.

2. Tribunalul a încălcat articolul 76 alineatul (2) din Regulamentul privind marca comunitară și norma 50 alineatul (1) al treilea paragraf din Regulamentul de punere în aplicare a Regulamentului privind marca comunitară prin faptul că s-a întemeiat pe o interpretare eronată a întinderii puterii de apreciere care rezultă din aceste dispoziții. În concret, prin faptul că a considerat camera de recurs beneficiară a unei astfel de puteri indiferent de aspectul dacă documentele prezentate pentru prima dată în fața acesteia sunt sau nu sunt adiționale. Problema dacă puterea de apreciere pe care articolul 76 alineatul (2) din Regulamentul privind marca comunitară și norma 50 alineatul (1) al treilea paragraf din Regulamentul de punere în aplicare a Regulamentului privind marca comunitară o recunoaște camerelor de recurs există în orice caz, cu alte cuvinte inclusiv atunci când documentele prezentate tardiv în fața camerei sunt noi, este o chestiune de drept care trebuie să fie clarificată de Curte.
3. Tribunalul a efectuat o aplicare eronată a articolului 15 alineatul (1) al doilea paragraf litera (a) din Regulamentul privind marca comunitară prin faptul că a concluzionat că marca comunitară anterioară a fost utilizată sub o formă care diferă prin elemente care nu alterează caracterul distinctiv al mărcii astfel cum este înregistrată.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 40/94 al Consiliului din 20 decembrie 1993 privind marca comunitară (JO 1994, L 11, p. 1, Ediție specială, 17/vol. 1, p. 146), cu modificările ulterioare [înlocuit prin Regulamentul (CE) nr. 207/2009 al Consiliului din 26 februarie 2009 privind marca comunitară (JO L 78, p. 1)].

⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 2868/95 al Comisiei din 13 decembrie 1995 de punere în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 40/94 al Consiliului privind marca comunitară (JO L 303, p. 1, Ediție specială, 17/vol. 1, p. 189).

**Recurs introdus la 19 decembrie 2014 de Consiliul Uniunii Europene împotriva Hotărârii
Tribunalului (Camera a șasea extinsă) din 16 octombrie 2014 în cauzele conexe T-208/11 și T-508/
11: Liberation Tigers of Tamil Eelam (LTTE)/Consiliul Uniunii Europene**

(Cauza C-599/14 P)

(2015/C 089/07)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurent: Consiliul Uniunii Europene (reprezentanți: B. Driessen, E. Finnegan, și G. Etienne, agenți)

Celelalte părți din procedură: Liberation Tigers of Tamil Eelam (LTTE), Regatul Țărilor de Jos, Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord, Comisia Europeană

Concluziile recurentului

Recurentul solicită Curții:

- anularea hotărârii atacate;
- soluționarea în mod definitiv a aspectelor care fac obiectul prezentului recurs și respingerea acțiunilor și
- obligarea reclamantului din cauzele conexe T-208/11 și T-508/11 la plata cheltuielilor efectuate de Consiliu în primă instanță și în cadrul prezentului recurs.

Motivele și principalele argumente

În hotărârea atacată, Tribunalul a anulat înscrierea LTTE pe lista de înghețare a fondurilor pentru motive legate exclusiv de procedura utilizată pentru adoptarea măsurilor în cauză. Consiliul susține că Tribunalul a greșit în următoarele privințe: